

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 435

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 iunie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 214 din 9 aprilie 2019 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 în ansamblul său	2–9
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
101. — Decizie privind numirea doamnei Ana-Maria Bușoniu în funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.099. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea ca monument istoric a imobilului situat la adresa poștală Str. A I-A nr. 202, Sulina, județul Tulcea, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Sediul Serviciului Tehnic al Comisiei Europene a Dunării — corp C2, nc 30460-C2, în categoria m — monument, II — arhitectură, în grupa valorică B.....	10–11
2.100. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea ca monumente istorice a imobilelor situate la adresa poștală Str. A I-A nr. 202, Sulina, județul Tulcea, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Vile ale Comisiei Europene a Dunării — ansamblu II, în categoria a — ansamblu, Vila 1 — corp C9 nc 30460-C9, Vila 2 — corp C11 nc 30460-C11, în categoria m — monument, II — arhitectură, în grupa valorică B.....	12–13
2.104. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea ca monumente istorice a imobilelor situate la adresa poștală Str. A I-A nr. 65, Sulina, județul Tulcea, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Uzina de apă, în categoria a — ansamblu, Turnul de Apă, Casa mașinilor, Casa filtrelor, Locuința, în categoria m — monument, II — arhitectură, în grupa valorică A.....	14
2.105. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea ca monument istoric a imobilului situat pe malul stâng al Dunării, în aval de Sulina, Sulina, județul Tulcea, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Farul de pe digul de sud al Comisiei Europene a Dunării, în categoria m — monument, II — arhitectură, în grupa valorică B	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 214**

din 9 aprilie 2019

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor, obiecție formulată de un număr de 27 de senatori aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 758 din 14 februarie 2019, secretarul general al Senatului a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 1.056 din 14 februarie 2019 și constituie obiectul Dosarului nr. 343A/2019.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate, autorii obiecției formulează **critici de neconstituționalitate extrinsecă**, susținând că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 încalcă art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece consideră că „niciuna dintre soluțiile legislative cuprinse de O.U.G. nr. 75/2018 nu se fundamentează pe existența unei situații excepționale a cărei reglementare să nu poate fi amânată”. Astfel, Guvernul a considerat că se impun eliminarea cuantificării în timp a valabilității autorizațiilor de mediu și a autorizațiilor integrate de mediu și introducerea obligativității obținerii unei vize anuale de la autoritatea de mediu, întrucât, „în urma analizării situației privind modul de implementare a prevederilor Legii nr. 278/2013, s-a constatat faptul că existența unei insuficiente capacități instituționale poate determina neîncadrarea în termenele stabilite pentru atingerea obiectivelor specifice din motive neimputabile, cu riscul apariției situațiilor în care Comisia Europeană declanșează procedura de infringement”. Autorii sesizării, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 1.540 din 6 decembrie 2011, susțin că riscul declanșării unei proceduri de infringement este eventual, și nicidecum iminent, astfel că măsurile necesare puteau fi adoptate prin urmarea procedurii parlamentare, eventual în procedură de urgență. Referitor la preluarea custodiei ariilor naturale protejate de către Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate, Guvernul a considerat că „menținerea situației actuale duce la nerealizarea proiectelor de infrastructură cu finanțare europeană în cadrul financiar 2014—2020. Totodată,

administrarea neunitară a ariilor naturale protejate poate conduce la neabsorbția fondurilor alocate pentru biodiversitate prin axa 4.1 din Programul operațional Infrastructură mare.” Autorii obiecției apreciază că o împrejurare cu caracter de continuitate, la a cărei apariție a contribuit Guvernul însuși prin inactivitatea sa (acesta nu a depus la Parlament niciun proiect de lege subsumat dezideratelor precitate), nu poate constitui o situație extraordinară, a cărei existență, potrivit jurisprudenței Curții, „nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență” (Decizia nr. 83 din 19 mai 1998). Cu privire la diminuarea termenului în care angajatorul trebuie să nu fi fost sancționat pentru eliberarea avizului de angajare de la 3 ani la 6 luni [art. 4 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2014], Guvernul a considerat că, „având în vedere că ne aflăm în plin sezon estival, sezon în care principalele activități din domeniul turismului și al construcțiilor, domenii importante ale economiei românești, sunt în plină desfășurare, este necesar ca prezentul demers legislativ să fie adoptat în regim de urgență pentru a veni în sprijinul agenților economici care activează în aceste domenii”. Or, simplificarea obținerii avizului de angajare este o decizie de oportunitate, întrucât nu există o „situație care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public” (Decizia nr. 65 din 20 iunie 1995). Prin urmare, autorii sesizării consideră că „inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență [...]. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege, oricând și — ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice — în orice domeniu” (Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, Decizia nr. 761 din 17 decembrie 2014). Pe cale de consecință, Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor contravine art. 115 alin. (4) din Constituție, fiind neconstituțională în ansamblul său.

4. Referitor la **criticile privind neconstituționalitatea intrinsecă**, autorii sesizării susțin că se încalcă art. 1 alin. (3) și (5), precum și art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece „prin modificarea art. 16 alin. (3), art. 18, art. 20, art. 21 alin. (2) și art. 28 alin. (10) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 se elimină noțiunea de custode de arie naturală protejată, precum și organizațiile neguvernamentale dintre entitățile care pot administra arii naturale protejate”, cu consecința încălcării principiului securității juridice și al neretroactivității legii. Autorii criticilor susțin că, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2018 nu cuprinde

dispoziții tranzitorii, modul în care se realizează transferul de atribuții de la custozi la Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate (A.N.A.N.P.) este lipsit de claritate. Spre exemplu, nu se poate stabili în ce măsură contractele de custodie se desființează *ope legis*, odată cu intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018, ori ulterior, de la data preluării administrării ariilor naturale protejate de către A.N.A.N.P. Apreciază că o atare soluție normativă, care nu permite derularea contractelor de custodie până la ajungerea la termen, aduce atingere situațiilor juridice ivite înaintea intrării în vigoare a actului normativ criticat, contrar principiilor securității juridice și neretroactivității legii. În același sens s-a pronunțat și Curtea, prin considerentele Deciziei nr. 26 din 18 ianuarie 2012, aplicabile *mutatis mutandis* în cauza de față: „Desființarea unui contract valabil încheiat prin aplicarea imediată a legii noi nu corespunde exigențelor principiului constituțional al neretroactivității legii. În același sens, prin Decizia nr. 62 din 13 iunie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 19 iunie 1995, Curtea a statuat că, potrivit principiului neretroactivității legii prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, contractele valabil încheiate sub imperiul unei legi nu pot fi desființate de legea nouă.” Prin urmare, art. II pct. 2 [referitor la art. 16 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007], art. II pct. 3 [referitor la art. 18], art. II pct. 4 [referitor la art. 20], art. II pct. 5 [referitor la art. 21 alin. (2)] și art. II pct. 6 [referitor la art. 28 alin. (10) și (11)] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor contravin art. 1 alin. (3) și (5), respectiv art. 15 alin. (2) din Constituție.

5. În continuare, autorii sesizării susțin că prin dispozițiile legii criticate a fost modificat art. II pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2018, referitor la art. 18 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, în sensul eliminării organizațiilor neguvernamentale din sfera entităților care pot administra ariile naturale protejate, fără a exista o motivație obiectivă care să justifice această soluție normativă. Astfel, cu privire la aceste entități care asigură administrarea ariilor naturale protejate, „statul, prin intermediul autorității responsabile — Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, a făcut la sfârșitul anului 2017 o evaluare a activității custozilor și a ajuns la concluzia că majoritatea lor covârșitoare au făcut și fac treabă bună și foarte bună”. Or, în acest context, autorii sesizării apreciază că, prin excluderea organizațiilor neguvernamentale de la dreptul de a administra ariile naturale protejate, dispozițiile criticate instituie o discriminare, fără ca deosebirea de tratament juridic să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional, aspect ce determină încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție, care consacră principiul egalității în fața legii.

6. În fine, autorii sesizării susțin că modificările art. 16 alin. (3), art. 18, art. 20, art. 21 alin. (2) și art. 28 alin. (10) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, prin care se elimină noțiunea de custode de arie naturală protejată, precum și organizațiile neguvernamentale dintre entitățile care pot administra arii naturale protejate, fără dispoziții tranzitorii care să reglementeze cu claritate modul realizării transferului de atribuții de la custozi către A.N.A.N.P., sunt de natură a crea o stare de pericol asupra integrității ariilor naturale protejate, prin nașterea unui vid administrativ până la preluarea efectivă de către A.N.A.N.P. a ariilor protejate de la custozi. Este normal ca statul să își asume responsabilitatea administrării ariilor naturale protejate, însă preluarea directă a administrării trebuie să se realizeze în condiții previzibile pentru toate părțile implicate și cu asigurarea continuității administrării ariilor naturale protejate, sens în care este dezirabil ca statul să manifeste deschidere către parteneriate cu instituții de învățământ și cercetare,

ONG-uri și comunități locale care să se implice direct în administrare, sub coordonarea A.N.A.N.P. Or, preluarea administrării ariilor naturale protejate de către A.N.A.N.P., fără o dezbatere publică reală, prin ordonanță de urgență, și fără adoptarea unor măsuri tranzitorii pentru asigurarea continuității administrării ariilor naturale protejate, este de natură a crea o stare de pericol asupra integrității ariilor naturale protejate.

7. Prin urmare, în opinia autorilor sesizării, art. II pct. 2 [referitor la art. 16 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007], art. II pct. 3 [referitor la art. 18], art. II pct. 4 [referitor la art. 20], art. II pct. 5 [referitor la art. 21 alin. (2)] și art. II pct. 6 [referitor la art. 28 alin. (10) și (11)] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor contravin art. 35 și art. 135 alin. (2) lit. e) din Constituție, privind dreptul la un mediu sănătos, respectiv obligația statului de a asigura „refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic”.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

9. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis, cu Adresa nr. 2/2.208 din 12 martie 2019, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 1.846 din 12 martie 2019, punctul său de vedere cu privire la sesizarea de neconstituționalitate, prin care arată că aceasta este neîntemeiată.

10. Cu privire la *criticile de neconstituționalitate extrinsecă* arată că autorii sesizării confundă, pe de o parte, cauzele (factorii care au determinat apariția situației extraordinare și pe care Guvernul urmărește să îi elimine prin adoptarea ordonanței de urgență) cu efectul actual produs de aceste cauze (situația extraordinară) și, pe de altă parte, efectul actual cu consecințele care s-ar putea produce dacă acest efect nu este înlăturat. Situația extraordinară care a determinat adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018, astfel cum este prezentată în preambulul ordonanței, este reprezentată de blocaje la nivelul proiectelor privind protecția mediului. Factorii care au determinat apariția acestei situații și pe care Guvernul urmărește să îi elimine sunt, de asemenea, expuși pe larg în preambulul ordonanței. În situația prezentă reiese în mod evident că blocajul la nivelul proiectelor privind protecția mediului exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, acesta fiind reprezentat de derularea la termen a acestor proiecte. Din prezentarea factorilor care au determinat apariția acestui blocaj rezultă că aceștia au un caracter obiectiv. În scopul demonstrării acestei afirmații se pot reține următorii factori: aplicarea neunitară a legislației pentru protecția mediului, gestionarea neunitară a ariilor naturale protejate, care a determinat proiecte blocate, avize eliberate cu întârziere, avize neconforme cu legislația în vigoare, interpretări excesive și neunitare ale legislației. De asemenea, motivele pentru care adoptarea ordonanței de urgență nu poate fi amânată sunt expuse detaliat în preambulul acesteia: neîndeplinirea de către operatorii economici a obligațiilor contractuale, ce poate avea ca efecte negative restrângerea activității cu consecințe grave asupra angajaților; pierderile pe care le pot suporta operatorii economici ca urmare a imposibilității transportului mărfurilor între regiunile de dezvoltare a României; consecințe negative asupra siguranței transportului rutier; deplasarea dificilă între regiunile României, fapt care împiedică dezvoltarea turismului. În plus, neimplementarea măsurilor menționate conduce la un nivel scăzut în prioritizarea măsurilor de conservare și identificarea nevoilor de finanțare și implementare a acestora, precum și la blocaje în implementarea investițiilor, având un impact negativ

asupra bugetului de stat și implicit asupra cetățenilor. Astfel, se observă că „situațiile extraordinare” pe care autorii sesizării încearcă să le demonteze sunt, de fapt, cauzele blocajului la nivelul proiectelor privind protecția mediului sau consecințe care s-ar produce în lipsa adoptării măsurilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2018, consecințe pe care Guvernul urmărește să le prevină. Totodată, pentru susținerea fiecăreia dintre cele trei așa-zise situații extraordinare, autorii sesizării prezintă numai fragmente din argumentația Guvernului, scoase din context, care pot induce în eroare. Însă din ansamblul argumentației cuprinse în preambulul ordonanței de urgență reiese cu claritate că aceasta îndeplinește toate cerințele constituționale pentru adoptarea în regim de urgență a acestei ordonanțe.

11. Cu privire la *criticile de neconstituționalitate intrinsecă*, președintele Camerei Deputaților susține că nu poate fi primită critica autorilor sesizării conform căreia „nu se poate stabili dacă contractele de custodie se desființează *ope legis*, odată cu intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 75/2018, ori ulterior, de la data preluării administrării ariilor naturale protejate de către A.N.A.N.P.”, transferul de atribuții de la custozii la A.N.A.N.P. fiind lipsit de claritate, deoarece dispozițiile ordonanței de urgență trebuie coroborate cu prevederile Metodologiei de atribuire în administrare și custodie a ariilor naturale protejate, aprobată prin Ordinul ministrului mediului nr. 1.447/2017. Astfel, în anexa nr. 8 din metodologie, denumită „Modelul contractului de custodie”, este prevăzut modelul contractului de custodie care trebuie respectat în mod obligatoriu de către părțile contractante. La art. 8 din anexă sunt enumerate cazurile în care contractele de custodie încetează, iar lit. e) prevede că acestea încetează „în cazul în care prin modificarea legislației specifice se va impune o altă modalitate de administrare”. Totodată, art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, astfel cum acesta este modificat de ordonanța de urgență criticată, prevede că „la data înființării structurilor teritoriale ale Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate, atribuțiile custozilor vor fi preluate de către acestea”. Din coroborarea celor două dispoziții legale imperative reiese cu claritate că toate contractele de custodie vor înceta numai la momentul preluării atribuțiilor custozilor de către structurile teritoriale ale A.N.A.N.P. nou-înființate.

12. Prin urmare, nu era necesară reglementarea unor dispoziții tranzitorii în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018, deoarece contractele de custodie în vigoare prevăd expres că încetează în cazul în care prin modificarea legislației specifice se va impune o altă modalitate de administrare. Din același motiv nu poate fi reținută nici susținerea autorilor sesizării conform căreia soluția normativă nou-introdusă „nu permite derularea contractelor de custodie până la ajungerea la termen”, fapt ce ar aduce atingere principiului securității juridice și neretroactivității legii.

13. Cu privire la critica autorilor sesizării potrivit căreia prin dispozițiile art. II pct. 3, referitoare la art. 18 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, se încalcă art. 16 din Constituție, deoarece se instituie „o discriminare, prin excluderea organizațiilor neguvernamentale de la dreptul de a administra ariile naturale protejate, fără ca deosebirea de tratament juridic să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional”, președintele Camerei Deputaților amintește jurisprudența constantă a Curții Constituționale prin care se stabilește, cu valoare de principiu, faptul că persoanele juridice se pot prevala de egalitatea în drepturi doar dacă regimul juridic diferit s-ar răsfrânge asupra cetățenilor. Spre exemplu, prin Decizia nr. 529 din 25 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.236 din 22 decembrie 2004, Curtea

Constituțională a statuat că „principiul egalității în drepturi a cetățenilor poate fi invocat de o persoană juridică numai în situația în care, datorită unui tratament juridic diferențiat promovat față de aceasta, regimul juridic diferit s-ar răsfrânge asupra cetățenilor, implicând inegalitatea lor în fața legii sau a autorităților publice, sau în situația în care, prin intermediul persoanei juridice, cetățenii își exercită un drept constituțional, cum este asocierea în partide politice”. Or, se observă cu ușurință că această situație nu se găsește în legea supusă controlului de constituționalitate. Măsurile legislative promovate față de organizațiile neguvernamentale, persoane juridice, nu sunt de natură să creeze o inegalitate a cetățenilor în fața legii sau a autorităților publice.

14. De asemenea, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.038 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 5 noiembrie 2010, a stabilit că „neconstituționalitatea unui text legal nu se poate pretinde prin simpla comparație dintre reglementarea veche și cea nouă, aceasta din urmă fiind considerată mai puțin favorabilă și declanșând automat un așa-zis conflict de constituționalitate. Nu se poate vorbi despre discriminare în ipoteza în care, prin jocul unor prevederi legale — așadar, inclusiv prin succesiunea în timp a unor acte normative, astfel cum este în cazul de față —, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate astfel în mod subiectiv, prin prisma propriilor lor interese. Această soluție de principiu se regăsește, de exemplu, în Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, sau în Decizia nr. 72 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 februarie 2008”.

15. În fine, referitor la critica autorilor sesizării potrivit căreia dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 încalcă art. 35 și art. 135 alin. (2) lit. e) din Constituție, deoarece prin eliminarea noțiunii de custode de arie naturală protejată, precum și a organizațiilor neguvernamentale dintre entitățile care pot administra arii naturale protejate, fără dispoziții tranzitorii care să reglementeze cu claritate modul realizării transferului de atribuții de la custozii la A.N.A.N.P., se creează o stare de pericol asupra integrității ariilor naturale protejate, prin nașterea unui vid administrativ până la preluarea efectivă de către A.N.A.N.P. a ariilor protejate de la custozii, președintele Camerei Deputaților apreciază că nu poate fi reținută, întrucât legiuitorul distinge concret modul de atribuire a administrării ariilor naturale protejate, ce se stabilește printr-o metodologie care se elaborează de A.N.A.N.P., aprobată prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului. Astfel, atribuțiile custozilor vor fi preluate de structurile teritoriale ale A.N.A.N.P. de la data înființării lor. Mai mult, chiar din expunerea de motive reiese că prin aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 s-a urmărit corectarea unor situații, în conformitate cu obiectivele Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică. Acestea stau la baza rețelei Natura 2000, conform căreia statele membre au obligația implementării „măsurilor de menținere sau reducerea la un stadiu corespunzător de conservare a habitatelor naturale și a speciilor”, de importanță la nivelul Uniunii Europene, ținând cont de „condițiile economice, sociale și culturale, precum și de caracteristicile regionale și locale”. Astfel, modificările și completările aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2018 au scopul eficientizării realizării proiectelor de infrastructură, stabilindu-se un cadru comun privind luarea deciziilor la nivel instituțional, între reprezentanții ministerelor și cei ai A.N.A.N.P., care să urmărească integrarea măsurilor de conservare din faza de proiectare și identificarea alternativelor și selectarea optimă a acestora.

16. Față de argumentele mai sus învederate, președintele Camerei Deputaților apreciază că sesizarea de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată și solicită respingerea ei.

17. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor, precum și prevederile Constituției, reține următoarele:

18. Actul de sesizare are ca obiect al criticilor de neconstituționalitate dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. II pct. 2 [referitor la art. 16 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007], art. II pct. 3 (referitor la art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007), art. II pct. 4 (referitor la art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007), art. II pct. 5 [referitor la art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007] și art. II pct. 6 [referitor la art. 28 alin. (10) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2018, și, în special, articolul unic [referitor la art. II pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2018 care vizează modificarea art. 18 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007] din această lege.

19. Autorii sesizării susțin că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și alin. (5), art. 15 alin. (2), art. 16, art. 35, art. 115 alin. (4), precum și ale art. 135 alin. (2) lit. e).

20. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea menționată, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018, paragraful 27, sau Decizia nr. 385 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragraful 32).

21. Referitor la *titularul dreptului de sesizare*, prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată de un număr de 27 de senatori, care, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, au dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind, așadar, îndeplinită această primă condiție de admisibilitate.

22. Cu privire la *termenul în care poate fi sesizată instanța de control constituțional*, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale

Parlamentului, respectiv de 2 zile, începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament. Cu privire la acest aspect, se constată că Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor a fost adoptată, în procedură de urgență, de Camera Deputaților, Cameră decizională, în data de 6 februarie 2019, a fost depusă, în data de 13 februarie 2019, la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituționalitatea legii și apoi trimisă spre promulgare, în data de 15 februarie 2019. Prezenta sesizare a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 14 februarie 2019. Într-o atare situație, luând act de faptul că sesizarea de neconstituționalitate a fost formulată în termenul de 2 zile, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării termenului în care poate fi sesizată instanța de control constituțional.

23. În vederea analizării admisibilității prezentei sesizări cu privire la cel de-al treilea aspect de admisibilitate — *obiectul controlului de constituționalitate*, respectiv stabilirea sferei de competență a Curții cu privire la legea dedusă controlului, este necesară analiza criticilor formulate de autorii sesizării. Analizând temeiurile constituționale invocate în susținerea sesizării de neconstituționalitate, precum și motivarea obiecției formulate, Curtea observă că obiectul criticii în prezenta cauză îl constituie procedura de adoptare a legii, precum și conținutul normativ al acesteia.

24. Așadar, nefiind incident un fine de neprimire a sesizării astfel formulate, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

25. În cadrul controlului *a priori* de constituționalitate, exercitat asupra legilor de aprobare a ordonanțelor, se poate contesta și, implicit, Curtea poate efectua controlul atât asupra aspectelor de constituționalitate extrinsecă, cât și a celor de constituționalitate intrinsecă privind ordonanța astfel aprobată, întrucât „ordonanțele Guvernului aprobate de Parlament prin lege, în conformitate cu prevederile art. 115 alin. (7) din Constituție, încetează să mai fie acte normative de sine stătătoare și devin, ca efect al aprobării de către autoritatea legiuitoare, acte normative cu caracter de lege, chiar dacă, din rațiuni de tehnică legislativă, alături de datele legii de aprobare, conservă și elementele de identificare atribuite la adoptarea lor de către Guvern” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 95 din 8 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006). Prin urmare, Curtea a constatat că, în cadrul atribuției Curții Constituționale prevăzute la art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, pe calea controlului de constituționalitate a legii de aprobare a ordonanței guvernamentale se pot aduce în discuție critici de neconstituționalitate extrinsecă ce vizează modul de adoptare a ordonanței, deci numai cu ocazia convertirii acesteia sub aspect formal în lege (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012).

26. Potrivit **jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la art. 115 alin. (4) din Constituție** (spre exemplu, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005), Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată și urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun și au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998). De asemenea, în accepțiunea Deciziei nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, „Inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare [...] constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență [...]. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege, oricând și — ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice — în orice domeniu” (a se vedea și Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014). Așa fiind, pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, Curtea a reținut că „invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi [...]”.

27. Întrucât prevederile constituționale stabilesc cadrul și limitele exercitării delegării legislative, condiționând legitimitatea și deci constituționalitatea ordonanțelor Guvernului de îndeplinirea unor cerințe exprese, calificate în jurisprudența Curții Constituționale drept criterii de constituționalitate, cu privire la îndeplinirea sau nu a exigențelor constituționale se poate pronunța doar instanța constituțională.

28. Din analiza jurisprudenței menționate rezultă că numai existența unor elemente cu caracter obiectiv, care nu au putut fi prevăzute, poate determina apariția unei situații a cărei reglementare se impune cu celeritate. Constatarea acestor elemente se realizează de Guvern, care este obligat să motiveze intervenția sa în preambulul actului normativ adoptat. Prin urmare, oportunitatea legiferării se limitează la decizia de a adopta actul normativ sau nu, de a avea o conduită activă sau pasivă, în condițiile în care sunt demonstrate elementele cu caracter obiectiv, cuantificabil, prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție. Cu alte cuvinte, decizia legiferării aparține în exclusivitate legiuitorului delegat, care, dacă hotărăște reglementarea unei anumite situații juridice, are obligația de a se conforma exigențelor constituționale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 14 martie 2017, paragraful 87).

29. Pornind de la aceste premise jurisprudențiale, **Curtea urmează să analizeze în ce măsură, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018, Guvernul s-a conformat exigențelor constituționale** privind demonstrarea existenței unei situații extraordinare, a cărei

reglementare nu poate fi amânată, precum și motivarea urgenței în cuprinsul ordonanței.

30. Analizând titlul și conținutul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018, Curtea reține că, prin adoptarea acestui act normativ, Guvernul a modificat și completat acte normative care vizează, pe de o parte, domeniul protecției mediului (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005* privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007* privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, *Legea nr. 95/2016* privind înființarea Agenției Naționale pentru Ariei Naturale Protejate și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările ulterioare) și, pe de altă parte, regimul străinilor (*Ordonanța Guvernului nr. 25/2014* privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor în România și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, aprobată prin Legea nr. 14/2016, cu modificările și completările ulterioare). Așa fiind, în preambulul ordonanței de urgență, Guvernul avea obligația să identifice situațiile extraordinare a căror reglementare nu putea fi amânată și să motiveze urgența legiferării cu privire la toate materiile modificate.

31. Cu privire la *domeniul protecției mediului*, Guvernul a stabilit drept **situație extraordinară** generică, a cărei reglementare nu poate fi amânată, „blocajele care au rezultat dintr-o legislație neadaptată și care necesită îmbunătățiri și actualizări”, în vreme ce **urgența** a fost motivată de „deblocarea proiectelor de infrastructură care întâmpină dificultăți în derulare, precum și a proiectelor aprobate și care sunt în imposibilitatea demarării din cauza *dificultăților în obținerea avizelor*”. Cu privire la primul aspect, Guvernul a arătat că „*administrarea ariilor naturale protejate* din rețeaua Natura 2000, inclusiv a ariilor de protecție specială (SPA) desemnate în temeiul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice, este *neunitară și dispersată*, fiind realizată în momentul de față de diferiți custozii, ceea ce conduce la *un nivel scăzut în prioritizarea măsurilor de conservare și identificarea nevoilor de finanțare și implementare a acestora*”. Cel de-al doilea aspect a fost motivat în sensul că „menținerea situației actuale duce la nerealizarea proiectelor de infrastructură cu finanțare europeană în cadrul financiar 2014—2020. Totodată, administrarea neunitară a ariilor naturale protejate *poate conduce la neabsorbția fondurilor alocate* pentru biodiversitate prin axa 4.1 din Programul operațional Infrastructura mare”, iar „neimplementarea în regim de urgență a schimbărilor legislative propuse generează *consecințe negative asupra finanțărilor europene și implicit asupra economiei*”.

32. Cu privire la *regimul străinilor*, Guvernul a justificat necesitatea modificării prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, în sensul stabilirii unui termen de 6 luni ca perioadă în care angajatorul să nu fi fost sancționat, menționând că, „având în vedere că **ne aflăm în plin sezon estival**, sezon în care principalele activități din domeniul turismului și al construcțiilor, domenii importante ale economiei românești, sunt în plină desfășurare, este necesar ca prezentul demers legislativ să fie adoptat în regim de urgență pentru a veni în sprijinul operatorilor economici care activează în aceste domenii”, dar fără a identifica o situație extraordinară a cărei reglementare nu putea fi amânată.

33. Referitor la aspectele analizate, Curtea apreciază ca fiind relevante cele reținute de Consiliul Legislativ în Avizul nr. 714 din 19 iulie 2018 referitor la proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul protecției mediului și al regimului străinilor. Astfel, la pct. 3 din aviz, Consiliul Legislativ semnalează că „situația extraordinară în baza căreia se promovează prezentul proiect în regim de urgență *nu este motivată de o manieră expresă și neechivocă* în Nota de fundamentare și în preambulul proiectului. În raport cu prevederile art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, ale art. 43 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, preambulul ordonanței de urgență trebuie să cuprindă prezentarea elementelor de fapt și de drept în susținerea situației extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată și care impun recurgerea la această cale de reglementare, *menționarea doar a necesității emiterii unei ordonanțe de urgență fiind insuficientă*”. Invocând Decizia nr. 109 din 9 februarie 2010, prin care Curtea Constituțională a stabilit că Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență numai dacă următoarele condiții sunt întrunite cumulativ: existența unei situații extraordinare, reglementarea acesteia să nu poată fi amânată și urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței, Consiliul Legislativ arată că „din analiza Notei de fundamentare și a preambulului proiectului ordonanței de urgență **nu reies elementele de fapt obiective ale situației extraordinare a cărei reglementare se impune prin adoptarea unei ordonanțe de urgență și nici interesul public ce este lezat** ca urmare a neadoptării ordonanței de urgență, *fiind enunțate doar argumente în susținerea necesității și oportunității adoptării soluțiilor legislative propuse, fără a se argumenta și iminenta afectare gravă a interesului public în situația neadoptării ordonanței de urgență*. Totodată, în ceea ce privește consecințele negative care vor apărea în urma neadoptării prezentului proiect, întrucât acestea sunt insuficient evidențiate, pentru respectarea prevederilor art. 31 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 24/2000, sunt necesare detalierea și prezentarea clară a acestora”. În concluzie, Consiliul Legislativ propune „completarea corespunzătoare a Notei de fundamentare și a preambulului”.

34. În continuare, Curtea va analiza îndeplinirea cerințelor constituționale consacrate de art. 115 alin. (4) prin raportare la cele două domenii supuse modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2018.

35. Curtea constată că, în justificarea situației extraordinare a cărei reglementare se impune prin adoptarea unei ordonanțe de urgență în **domeniul protecției mediului**, în preambulul actului normativ criticat, Guvernul se axează asupra existenței „unei legislații neadaptate și care necesită îmbunătățiri și actualizări”. Cu alte cuvinte, se pune problema necesității emiterii unei ordonanțe de urgență care să creeze „cadru comun privind luarea deciziilor la nivel interinstituțional între reprezentanții ministerelor și cei ai Agenției Naționale pentru Ariei Naturale Protejate [...] ținând cont de faptul că datorită întreținerii și amplificării fenomenului birocratic se impune găsirea unor soluții de eficientizare a activității Agenției Naționale pentru Ariei Naturale Protejate prin simplificarea circuitului decizional și prin dispunerea cu celeritate a activității de emiterie a avizelor”. Or, un astfel de motiv, indiferent cum este exprimat, nu poate constitui o situație extraordinară care să necesite adoptarea unei ordonanțe de urgență. Procesul decizional la nivel interinstituțional, suplu sau afectat de fenomenul birocratic, se desfășoară potrivit legislației în vigoare, identificarea unor soluții de eficientizare neputând fi calificată drept reglementare a cărei adoptare se impune în regim de urgență, întrucât ele nu se fundamentează pe existența unei situații extraordinare.

Faptul că „majoritatea termenelor de realizare a proiectelor de infrastructură sunt blocate din cauza amânării sau prelungirii nejustificate a emiterii avizului de către custozii actuali, inclusiv a neemiterii avizului în cadrul procesului de obținere a actului de reglementare, de comunicare și cooperare cu custozii actuali, a lipsei de obligativitate de transmitere a informațiilor privind situația din teren” poate reprezenta o constatare realizată ca urmare a evaluării modului în care sunt interpretate și aplicate dispozițiile legale în vigoare de către actorii implicați în custodia ariilor naturale protejate. Aceste informații/evaluări pot constitui temeiul promovării de către Guvern a unui proiect de lege privind modificarea actualului cadru normativ în domeniul protecției mediului, însă nicidecum o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție.

36. În continuare, Curtea reține că, preocupat să găsească justificări pentru adoptarea actului normativ criticat, în cuprinsul preambulului, Guvernul enumeră o serie de argumente care demonstrează doar necesitatea reglementării, dar care sunt parțial contradictorii și incoerente. Astfel, inițial, Guvernul face vorbire despre „aplicarea neunitară a legislației pentru protecția mediului în ceea ce privește emiteria actelor de reglementare, unele acte normative care transpun prevederi europene și care au fost emise în baza vechilor reglementări putând fi considerate caduce, fapt care poate genera efecte negative asupra angajamentelor asumate de România față de Comisia Europeană”, calificând cadrul legislativ ca fiind „foarte complex, în continuă dinamică”, pentru ca apoi să constate că „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, creează cadrul unitar și general prin care se statuează principiile care guvernează întreaga activitate de protecție a mediului”, și, în final, să constate „blocajele care au rezultat dintr-o legislație neadaptată și care necesită îmbunătățiri și actualizări”.

37. Curtea apreciază că, deși domeniul protecției mediului vizează interesul public, elementele invocate drept situații extraordinare, care să fie remediate în regim de urgență, nu reprezintă stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care ar pune în pericol un interes public, și prin urmare nu întrunesc exigențele prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție. Or, în condițiile în care jurisprudența Curții Constituționale a statuat, cu privire la conceptul de situație extraordinară și conceptul de urgență, că acestea nu se suprapun cu motivarea utilității reglementării, a oportunității adoptării actului normativ sau cu scopul/rațiunea legiferării, apare cu evidență că situația extraordinară nu poate fi determinată de existența unui cadru legislativ neunitar, complex, imprevizibil, iar urgența măsurii nu poate fi justificată de nevoia îmbunătățirii acestui cadru sau de cea a armonizării legislației române cu cea europeană.

38. Mai mult, în ceea ce privește argumentul prezentat de Guvern în expunerea de motive la Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor (N.B. nu în preambulul ordonanței de urgență, deci nu în cuprinsul actului normativ), potrivit căruia, „în urma analizării situației privind modul de implementare a prevederilor Legii nr. 278/2013, s-a constatat faptul că existența unei insuficiente capacități instituționale poate determina neîncadrarea în termenele stabilite pentru atingerea obiectivelor specifice din motive neimputabile, cu riscul apariției situațiilor în care Comisia Europeană declanșează procedura de *infringement*”, Curtea reține pe deplin incidente cele statuate în prealabil, în jurisprudența sa. Astfel, prin Decizia nr. 1.599 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 26 ianuarie 2011, Curtea a observat că preexistența unui act

obligatoriu emis la nivelul Uniunii Europene nu este o condiție obligatorie pentru adoptarea unei ordonanțe de urgență, din contră, spre exemplu, măsurile naționale necesare pentru implementarea unei directive trebuie de principiu adoptate de către Parlament, ca legiuitor originar. În acest sens, anterior aderării la Uniunea Europeană, Curtea, prin Decizia nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000, a statuat că urgența măsurii nu poate fi justificată de nevoia armonizării legislației române cu cea a Uniunii Europene, astfel încât „*modificarea sau unificarea legislației într-un domeniu sau altul nu justifică, prin ea însăși, emiterea unei ordonanțe de urgență*”, situație aplicabilă *mutatis mutandis* și în cauza de față.

39. De asemenea, prin Decizia nr. 1.540 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 7 martie 2012, Curtea a statuat că „România fiind un stat de drept, care face parte din Uniunea Europeană și care și-a asumat anumite obligații față de aceasta în baza art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României, trebuie să respecte prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și să asigure ducerea la îndeplinire a cerințelor celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu. Curtea observă însă [...] că necesitatea transpunerii și implementării în legislația națională a Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 [...] nu poate justifica, singură, îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) referitoare la existența unei situații extraordinare. Mai mult, o atare concluzie este susținută și de faptul că Guvernul nu a făcut demersurile necesare și nu a depus vreun proiect de lege la Parlament prin care să se urmărească transpunerea Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008, astfel că Guvernul nu ar putea invoca propria culpă pentru netranspunerea în timp util a acesteia. [...] Desigur, limita temporală stabilită în textul directivei nu echivalează cu existența unei situații care să nu sufere amânare, în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, situație ce ar fi fost determinată de iminența declanșării procedurii de *infringement* de către Comisia Europeană, potrivit dispozițiilor art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Acest articol prevede că Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate fi sesizată de către Comisie atunci când un stat membru a încălcat oricare dintre obligațiile care îi revin în temeiul tratatelor, după ce Comisia emite un aviz motivat cu privire la acest aspect, după ce a oferit statului în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile și doar în cazul în care statul în cauză nu se conformează acestui aviz în termenul stabilit de Comisie. Așadar, această procedură presupune mai multe faze, nu intervine automat, prin simpla netranspunere în termenul prevăzut de o directivă, iar decizia de a o declanșa și continua, respectiv de a sesiza Curtea este un atribut discreționar al Comisiei Europene”. Or, declanșarea procedurii de *infringement* în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în cazul de față nu era iminentă în sensul stabilit de jurisprudența Curții Constituționale.

40. În justificarea situației extraordinare a cărei reglementare se impune prin adoptarea unei ordonanțe de urgență în **domeniul regimului străinilor**, în preambulul actului normativ criticat, Guvernul se limitează a arăta că, „având în vedere că ne aflăm în plin sezon estival, sezon în care principalele activități din domeniul turismului și al construcțiilor, domenii importante ale economiei românești, sunt în plină desfășurare, este necesar ca prezentul demers legislativ să fie adoptat în regim de urgență pentru a veni în sprijinul operatorilor economici care activează în aceste domenii”. Or, este evident că în această ipoteză Guvernul nici măcar nu a mai făcut efortul de a identifica elemente de necesitate a legiferării, cu atât mai puțin să demonstreze existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată. Sub acest aspect, Guvernul

nu a respectat nici dispozițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, potrivit cărora „*Soluțiile pe care le cuprinde [n.r. actul normativ] trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului*”.

41. În ceea ce privește urgența legiferării pe această cale, singura mențiune cu caracter temporal din cuprinsul preambulului ordonanței de urgență, respectiv că „ne aflăm în plin sezon estival”, nu numai că nu poate constitui un motiv care să justifice caracterul urgent al reglementării, dar demonstrează superficialitatea și ignorarea normei constituționale și a jurisprudenței instanței constituționale referitoare la obligațiile care incumbă legiuitorului delegat.

42. Având în vedere toate argumentele expuse, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor încalcă prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție.

43. Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că viciul de neconstituționalitate al unei ordonanțe simple sau ordonanțe de urgență emise de Guvern nu poate fi acoperit prin aprobarea de către Parlament a ordonanței respective. Legea care aprobă o ordonanță de urgență neconstituțională este ea însăși neconstituțională (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 584 din 13 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 6 iulie 2007, Decizia nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, Decizia nr. 738 din 19 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 8 octombrie 2012, sau Decizia nr. 55 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 25 februarie 2014).

44. În fine, Curtea nu poate trece cu vederea modul defectuos în care Guvernul a înțeles să reglementeze prin același act normativ două domenii distincte, fără nicio legătură între ele. O astfel de reglementare contravine normelor de tehnică legislativă cuprinse în art. 14 — *Unicitatea reglementării în materie* din Legea nr. 24/2000, potrivit cărora „*Reglementările [...] având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ*” [alin. (1)], iar „*un act normativ poate cuprinde reglementări și din alte materii conexe numai în măsura în care sunt indispensabile realizării scopului urmărit prin acest act*” [alin. (2)]. Or, în cazul de față cele două materii nu sunt conexe, vizează scopuri diferite, astfel că reglementarea lor printr-un singur act normativ nu numai că nu era necesară, dar impietează asupra unicității reglementării în materie, ca exigență a tehnicii legislative. Deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea a reținut că prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 232 din 5 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 15 noiembrie 2001, Decizia nr. 53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Decizia nr. 732 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 27 ianuarie 2015, sau Decizia nr. 30 din

27 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 16 februarie 2016). Totodată, trebuie avute în vedere și dispozițiile constituționale ale art. 142 alin. (1), potrivit cărora „Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției”, și cele ale art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora, „în România, respectarea [...] legilor este obligatorie”. Astfel, Curtea a constatat că reglementarea adoptată cu nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice.

45. Față de temeinicia motivelor de neconstituționalitate extrinsecă, reținută prin raportare la dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție, care afectează atât Legea pentru modificarea și

completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018, cât și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor, în ansamblul lor, Curtea constată că nu mai este cazul să examineze și **criticile de neconstituționalitate intrinsecă** formulate de autorii obiecției de neconstituționalitate (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 82 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 16 ianuarie 2009, Decizia nr. 355 din 23 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 26 iulie 2018, sau Decizia nr. 76 din 30 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 20 martie 2019).

46. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de un număr de 27 de senatori aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și constată că Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul protecției mediului și al regimului străinilor, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2018 sunt neconstituționale, în ansamblul lor.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind numirea doamnei Ana-Maria Bușoniu în funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene

Având în vedere Adresa Ministerului Fondurilor Europene nr. 424/EOT din 31 mai 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.393 din 31 mai 2019, în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ana-Maria Bușoniu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Fondurilor Europene.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 31 mai 2019.
Nr. 101.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

**privind clasarea ca monument istoric a imobilului situat
la adresa poștală Str. A I-A nr. 202, Sulina, județul Tulcea,
în Lista monumentelor istorice, cu denumirea
Sediul Serviciului Tehnic al Comisiei Europene a Dunării —
corp C2, nc 30460-C2, în categoria m — monument,
II — arhitectură, în grupa valorică B**

În conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. e) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejerea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Sediul Serviciului Tehnic al Comisiei Europene a Dunării — corp C2, nc 30460-C2, imobil situat la adresa poștală Str. A I-A nr. 202, Sulina, județul Tulcea, în categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică B, cu codul în Lista monumentelor istorice TL-II-m-B-21155.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 15 februarie 2019.
Nr. 2.099.

ANEXĂ

**Zona de protecție a monumentului istoric
Sediul Serviciului Tehnic al Comisiei Europene a Dunării — corp C2, nc 30460-C2,
imobil situat la adresa poștală Str. A I-A nr. 202, Sulina, județul Tulcea**

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
1	416947.325	866795.609
2	416951.771	866734.743
3	416974.685	866718.089
4	416986.002	866715.873
5	416986.224	866717.249
6	417003.911	866711.940
7	417001.581	866695.128
8	416997.260	866672.270
9	416992.800	866646.484
10	416983.056	866588.679

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
11	416978.890	866565.546
12	416972.438	866566.628
13	416972.751	866569.111
14	416970.275	866569.307
15	416969.326	866560.397
16	416966.023	866537.075
17	416964.448	866524.477
18	416963.141	866510.221
19	416960.398	866487.747
20	416957.259	866462.381

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
21	416938.682	866464.501
22	416923.604	866465.174
23	416860.174	866469.493
24	416838.422	866470.974
25	416838.438	866470.855
26	416837.227	866470.745
27	416826.153	866470.866
28	416825.085	866470.718
29	416825.215	866469.723
30	416815.108	866467.825
31	416812.935	866467.245
32	416805.104	866465.849
33	416803.877	866478.460
34	416802.555	866478.330
35	416801.495	866483.852
36	416800.751	866489.889
37	416784.093	866487.317
38	416779.068	866518.599
39	416777.547	866518.143
40	416776.651	866522.682
41	416776.002	866528.452
42	416775.968	866528.757
43	416773.238	866538.693
44	416769.679	866554.362
45	416759.642	866560.247
46	416756.390	866572.106
47	416755.275	866575.444
48	416755.007	866575.581
49	416751.784	866588.171
50	416749.198	866598.916
51	416749.170	866599.585
52	416748.772	866601.186
53	416745.055	866616.135
54	416742.567	866626.137
55	416728.104	866643.589
56	416726.778	866645.595
57	416723.369	866648.442
58	416711.328	866671.284
59	416699.264	866718.166
60	416700.912	866720.867
61	416734.148	866722.421
62	416754.418	866723.515
63	416761.743	866722.463

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
64	416763.661	866735.818
65	416763.691	866741.544
66	416763.690	866749.814
67	416763.840	866759.256
68	416764.050	866772.504
69	416764.043	866772.797
70	416763.423	866797.208
71	416762.950	866809.583
72	416762.284	866822.562
73	416761.121	866834.398
74	416759.737	866846.353
75	416759.561	866847.882
76	416758.203	866858.618
77	416757.166	866868.494
78	416756.839	866869.674
79	416784.441	866872.193
80	416787.204	866871.375
81	416799.400	866872.887
82	416806.702	866872.012
83	416828.203	866859.890
84	416837.709	866859.601
85	416872.474	866868.669
86	416881.066	866871.535
87	416887.262	866877.233
88	416891.589	866884.385
89	416900.850	866912.978
90	416902.772	866915.907
91	416911.184	866921.843
92	416920.162	866924.206
93	416969.686	866925.814
94	416973.019	866925.238
95	416978.373	866922.554
96	416983.384	866917.909
97	416987.010	866912.095
98	416991.788	866899.118
99	416991.593	866896.002
100	416991.398	866889.378
101	416990.230	866875.719
102	416984.434	866844.700
103	416981.702	866837.096
104	416977.840	866830.392
105	416964.282	866814.552
106	416953.625	866804.105
107	416948.152	866797.241

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

**privind clasarea ca monumente istorice a imobilelor situate
la adresa poștală Str. A I-A nr. 202, Sulina, județul Tulcea,
în Lista monumentelor istorice, cu denumirea
Vile ale Comisiei Europene a Dunării — ansamblu II,
în categoria a — ansamblu, Vila 1 — corp C9 nc 30460-C9,
Vila 2 — corp C11 nc 30460-C11, în categoria m — monument,
II — arhitectură, în grupa valorică B**

În conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. e) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Vile ale Comisiei Europene a Dunării — ansamblu II, imobil situat la adresa poștală Str. A I-A nr. 202, Sulina, județul Tulcea, în categoria a — ansamblu, II — arhitectură, grupa valorică B, cu codul în Lista monumentelor istorice TL-II-a-B-21158, și cu 2 componente, toate situate la aceeași adresă poștală, care se vor clasa în categoria m — monument, după cum urmează:

1. Vila 1 — corp C9 nc 30460-C9, grupa valorică B, cod LMI TL-II-m-B-21158.01;

2. Vila 2 — corp C11, nc 30460-C11, grupa valorică B, cod LMI TL-II-m-B-21158.02.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 15 februarie 2019.
Nr. 2.100.

ANEXĂ

**Zona de protecție a monumentului istoric Vile ale Comisiei Europene a Dunării — ansamblu II,
imobil situat la adresa poștală Str. A I-A nr. 202, Sulina, județul Tulcea**

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
1	416947.325	866795.609
2	416951.771	866734.743
3	416974.685	866718.089
4	416986.002	866715.873
5	416986.224	866717.249
6	417003.911	866711.940
7	417001.581	866695.128
8	416997.260	866672.270
9	416992.800	866646.484
10	416983.056	866588.679

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
11	416978.890	866565.546
12	416972.438	866566.628
13	416972.751	866569.111
14	416970.275	866569.307
15	416969.326	866560.397
16	416966.023	866537.075
17	416964.448	866524.477
18	416963.141	866510.221
19	416960.398	866487.747
20	416957.259	866462.381

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
21	416938.682	866464.501
22	416923.604	866465.174
23	416860.174	866469.493
24	416838.422	866470.974
25	416838.438	866470.855
26	416837.227	866470.745
27	416826.153	866470.866
28	416825.085	866470.718
29	416825.215	866469.723
30	416815.108	866467.825
31	416812.935	866467.245
32	416805.104	866465.849
33	416803.877	866478.460
34	416802.555	866478.330
35	416801.495	866483.852
36	416800.751	866489.889
37	416784.093	866487.317
38	416779.068	866518.599
39	416777.547	866518.143
40	416776.651	866522.682
41	416776.002	866528.452
42	416775.968	866528.757
43	416773.238	866538.693
44	416769.679	866554.362
45	416759.642	866560.247
46	416756.390	866572.106
47	416755.275	866575.444
48	416755.007	866575.581
49	416751.784	866588.171
50	416749.198	866598.916
51	416749.170	866599.585
52	416748.772	866601.186
53	416745.055	866616.135
54	416742.567	866626.137
55	416728.104	866643.589
56	416726.778	866645.595
57	416723.369	866648.442
58	416711.328	866671.284
59	416699.264	866718.166
60	416700.912	866720.867
61	416734.148	866722.421
62	416754.418	866723.515
63	416761.743	866722.463

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
64	416763.661	866735.818
65	416763.691	866741.544
66	416763.690	866749.814
67	416763.840	866759.256
68	416764.050	866772.504
69	416764.043	866772.797
70	416763.423	866797.208
71	416762.950	866809.583
72	416762.284	866822.562
73	416761.121	866834.398
74	416759.737	866846.353
75	416759.561	866847.882
76	416758.203	866858.618
77	416757.166	866868.494
78	416756.839	866869.674
79	416784.441	866872.193
80	416787.204	866871.375
81	416799.400	866872.887
82	416806.702	866872.012
83	416828.203	866859.890
84	416837.709	866859.601
85	416872.474	866868.669
86	416881.066	866871.535
87	416887.262	866877.233
88	416891.589	866884.385
89	416900.850	866912.978
90	416902.772	866915.907
91	416911.184	866921.843
92	416920.162	866924.206
93	416969.686	866925.814
94	416973.019	866925.238
95	416978.373	866922.554
96	416983.384	866917.909
97	416987.010	866912.095
98	416991.788	866899.118
99	416991.593	866896.002
100	416991.398	866889.378
101	416990.230	866875.719
102	416984.434	866844.700
103	416981.702	866837.096
104	416977.840	866830.392
105	416964.282	866814.552
106	416953.625	866804.105
107	416948.152	866797.241

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

**privind clasarea ca monumente istorice a imobilelor situate
la adresa poștală Str. A I-A nr. 65, Sulina, județul Tulcea,
în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Uzina de apă,
în categoria a — ansamblu, Turnul de Apă, Casa mașinilor,
Casa filtrelor, Locuința, în categoria m — monument,
II — arhitectură, în grupa valorică A**

În conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. e) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Uzina de apă, imobil situat la adresa poștală Str. A I-A nr. 65, Sulina, județul Tulcea, în categoria a — ansamblu, II — arhitectură, grupa valorică A, cu codul în Lista monumentelor istorice TL-II-a-A-21159, și cu 4 componente, toate situate la aceeași adresă poștală, care se vor clasa în categoria m — monument, după cum urmează:

1. Turnul de apă, grupa valorică A, cod LMI TL-II-m-A-21159.01;
2. Casa mașinilor, grupa valorică A, cod LMI TL-II-m-A-21159.02;
3. Casa filtrelor, grupa valorică A, cod LMI TL-II-m-A-21159.03;
4. Locuință, grupa valorică A, cod LMI TL-II-m-A-21159.04.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 15 februarie 2019.
Nr. 2.104.

ANEXĂ

**Zona de protecție a monumentului istoric Uzina de apă,
imobil situat la adresa poștală Str. A I-A nr. 65, Sulina, județul Tulcea**

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
1	417059.596	864145.675
2	416985.039	864134.009
3	417001.590	864027.703
4	416940.175	864017.508
5	416960.603	863918.630
6	416975.443	863835.991
7	416983.852	863751.373
8	416998.130	863644.992
9	417004.225	863645.810
10	417038.355	863650.391
11	417050.464	863651.512
12	417054.767	863651.809

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
13	417062.330	863652.330
14	417084.121	863653.831
15	417100.427	863653.152
16	417101.890	863688.276
17	417103.010	863720.788
18	417102.728	863728.169
19	417098.017	863795.764
20	417092.516	863860.703
21	417084.462	863945.487
22	417078.892	863997.759
23	417066.603	864102.122

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

**privind clasarea ca monument istoric a imobilului
situat pe malul stâng al Dunării, în aval de Sulina, Sulina,
județul Tulcea, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea
Farul de pe digul de sud al Comisiei Europene a Dunării,
în categoria m — monument, II — arhitectură,
în grupa valorică B**

În conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. e) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Farul de pe digul de sud al Comisiei Europene a Dunării, imobil situat pe malul stâng al Dunării, în aval de Sulina, Sulina, județul Tulcea, în categoria m — monument, II — arhitectură, grupa valorică B, cu codul în Lista monumentelor istorice TL-II-m-B-21156.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 15 februarie 2019.
Nr. 2.105.

ANEXĂ

**Zona de protecție a monumentului istoric *Farul de pe digul de Sud al Comisiei Europene a Dunării*,
imobil situat pe malul stâng al Dunării, în aval de Sulina, Sulina, județul Tulcea**

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
1	417740.004	869219.051
2	417434.817	868995.735
3	417258.637	868877.301
4	417152.177	868810.095
5	416886.653	868623.776
6	416658.693	868466.551
7	416626.013	868437.885
8	416603.075	868422.164
9	416573.576	868396.413
10	416545.860	868375.682
11	416521.759	868358.229
12	416475.120	868324.562
13	416454.007	868306.660
14	416435.007	868292.139
15	416420.486	868281.909

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
16	416343.085	868216.049
17	416237.779	868125.175
18	416018.116	867960.060
19	415970.633	867928.818
20	416018.354	867841.684
21	416052.591	867780.726
22	416088.919	867715.314
23	416126.226	867648.517
24	416155.438	867591.678
25	416173.896	867557.404
26	416197.676	867516.540
27	416208.403	867496.583
28	416233.851	867508.554
29	416443.185	867402.867
30	416671.641	867269.844

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
31	416821.794	867169.641
32	416788.126	867132.239
33	416795.011	867121.980
34	416778.834	867098.332
35	416767.443	867067.629
36	416764.358	867053.003
37	416762.579	867038.622
38	416762.911	867023.554
39	416768.667	866993.897
40	416779.643	866947.159
41	416792.929	866887.690
42	416806.702	866872.012
43	416828.203	866859.890
44	416837.709	866859.601
45	416872.474	866868.669
46	416881.066	866871.535
47	416887.262	866877.233
48	416891.589	866884.385
49	416900.832	866912.951
50	416902.772	866915.907
51	416911.184	866921.843
52	416920.162	866924.206
53	416969.686	866925.814
54	416973.019	866925.238
55	416978.373	866922.554
56	416983.384	866917.909
57	416987.010	866912.095
58	416991.788	866899.119
59	417019.569	867147.509
60	417101.447	867258.413
61	417123.949	867281.688
62	417145.384	867304.768
63	417169.447	867335.070
64	417188.207	867361.839
65	417200.267	867379.048

Nr. pct.	X [m]	Y [m]
66	417213.911	867403.329
67	417230.338	867432.561
68	417242.736	867457.504
69	417258.444	867496.123
70	417271.202	867530.815
71	417283.488	867564.292
72	417309.559	867637.559
73	417321.079	867671.699
74	417385.970	867851.429
75	417395.801	867886.167
76	417410.717	867927.073
77	417422.555	867959.889
78	417424.995	867967.244
79	417424.719	867973.173
80	417421.111	867978.156
81	417463.445	868022.678
82	417463.295	868024.613
83	417460.998	868024.262
84	417471.520	868224.965
85	417475.747	868233.615
86	417473.076	868239.537
87	417463.112	868261.626
88	417454.746	868290.386
89	417451.368	868306.790
90	417449.380	868319.855
91	417448.174	868339.895
92	417461.757	868371.823
93	417498.434	868450.170
94	417505.331	868460.991
95	417516.758	868468.162
96	417544.102	868481.787
97	417613.698	868515.944
98	417618.286	868525.334
99	417516.127	868569.645
100	417512.613	868588.759

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

